

DƏRDİNİ GİZLƏDƏN ADAM

... Bir dəfə səhər-səhər işə gəlib masanın arxasında əyləşəndə mənə dedilər ki, səni bir nəfər axtarırlar. Və o bir nəfər də elə həmin an otağımıza daxil oldu və özünü təqdim elədi:

- Qorxmaz Abdulla, yazıçı-publisist!

Sözün düzü, bu imza mənə çox tanış idi. Ən azından onun müxtəlif qəzetlərdə imzalarına tez-tez rast gəlmişdim. Öz doğma vətəni Cəbrayılbağlı publisist yazılarını oxumuşdum. Və o yazıların da ruhu, dili, üslubu və şirinliyi məni heyran eləmişdi...

... Əlindəki yazını mənə tərəf uzatdı və dilləndi ki, sizin bu yaxınlarda bir yazınız çap olunub: "Dizayner məsul katibdirmi?". Bax, həmin yazıyla bağlı öz fikirlərimi, düşüncələrimi yazmışam. Qələmə aldığınız mövzu mənim üreymcədir. Mən də o yazının nöqtəsinə, vergülünə toxunmadan qəzetimizin növbəti nömrəsində çapa hazırladım...

Bax, həmin gündən bizim aramızda bir isti münasibət və bir səmimiyyət yarandı. Gördüm ki, vətən dərdi, yurd dərdi, el-oba dərdi onu çox narahat edir. Öz yurdundan, yuvasından perik düşəndən sonra Bakıya üz tutub. Özü də Yeni Günəşlidə yaşayır. Mənim də Yeni Günəşlidə yaşadığımı biləndən sonra sevindi. Dedi ki, görüşə bilməsək də, heç olmasa telefon əlaqəsi yaradırıq...

Bu günlərdə Qorxmaz Abdulla mənə telefon açmışdı. Bir az Cəbrayıldan danışdıq, bir az Füzulidən söhbət açdıq, bir az da Cəbrayılın çinarlıqlarını, buz bulaqlarını, gözəl mənzərələrini xatırladıq. Və dedi ki, bu yaxınlarda mənim 80 yaşım tamam olur. Amma sözün düzü, ona heç 80 yaş vermək olmaz. Ən azından ona görə ki, məşallah, çox qıvrıqdı, həm də həmişə ovqatı nikbin olur.

... Hər adam belə 80 yaşda gümrəh və sağlam qalmır. Onun gümrəh və sağlam qalmasına üreynin təmizliyi, səmimiyyəti, heç kimin

paxıllığını çəkməməsi və ən nəhayət, dupduru bulaq suyu kimi təmiz olmasıdır. Ümumiyyətlə, yumoru, duzu, şirinliyi olan adamlar heç vaxt başqaları kimi tez qocalmırlar. Onların ömrünü bax, beləcə, o yumor, o şirinlik, o duzluluq uzadır...

Qorxmaz Əvəz oğlu Abdullayev 1940-cı ildə Cəbrayıl rayonunun Papı kəndinə anadan olub. M.Qorki adına (indiki akademik M.Mehdizadə) şəhər orta məktəbini bitirib. Və sonradan müxtəlif yerlərdə çalışıb. Və düşünüb ki, ali məktəbə qəbul olmaq lazımdır. Hərbi xidmətdən qayıdandan sonra V.İ.Lenin adına ADPI-nin (indiki ADPU) filologiya fakültəsinə daxil olub və oranı müvəffəqiyyətlə bitirib. Təyinatla Cəbrayılın Quyucaq kəndinə gəlib. Orda bir müddət işləyəndən sonra Şükürbəyli və Daş Veysəlli kənd məktəblərində müəllim işləyib. Harda çalışıbsa, harda işləyibse, orda bir müəllim, bir ziyalı kimi hamının hörmətini qazanıb. Əlbəttə, yaxşı müəllim olmaq olar, yaxşı insan olmaq isə ikiqat xoşbəxtlikdir. O, şagirdlərin və valideynlərin nəzərində, xatirəsində həmişə yaxşı müəllim, yaxşı insan kimi qalıb. Heç vaxt kiminsə yanında başaşağı olmayıb. Əksinə, həmişə başını uca tutub...

Sonralar o, mətbuat sahəsinə qədəm basıb. Bir-birindən gözəl zarisovkalar, oçerklər, yumoristik yazılar, müsahibələr, bədii-publisist və elmi-metodik məqalələr qələmə alıb. Hər birini də oxucular çox böyük həvəslə izləyiblər. O, mətbuatda müxbir, xüsusi müxbir, şöbə müdiri, məsul katib, redaktor müavini vəzifəsinə qədər yüksəlib. Amma onun üçün ən böyük vəzifə, ən böyük şərəf istedadlı və iti qələm sahibi olması idi...

Zarafat deyil, 50 il Azərbaycan mətbuatında bir-birindən gözəl və rəngarəng yazılar qələmə alıb. İndiyədək onun 15 kitabı, 5 povesti işıq üzünə görüb. Bu kitablarda vətən uğrunda döyüşən, şəhid olan igidlə-

rin obrazı yaradılıb, qaçqın və köçkünlərin əzablı və əziyyətli, iztirablı həyatı təsvir edilib. Onun "Səni harda axtarıram", "Sənsiz...səninlə", "Gecə yaman uzunmuş", "Mən səndən ayrılmazdım", "Azərbaycan muğamatı şagirdlərin vətənpərvərlik məktəbidir", "Burdan bir atlı keçdi", "Orta məktəblərdə musiqi dərsləri", "Ömürdən o üzə uzanan yollar", "Nəğmələrə dönmə lal haray-

lar", "Ötən günlərimdən yadda qalan məqamlar" kitabları oxucular tərəfindən böyük sevgilə, məhəbbətlə qarşılanıb.

Allah-Təala yazıçı-publisist Qorxmaz Abdullanı çox istəyir. Ona görə ki, Ulu Yaradan Qorxmaza üç istedad bəxş edib: xanəndəlik, yazıçı-publisistlik və bir də pedaqoqluq! Bu üç sənətin hər biri onu zaman-zaman üzünə işığa, üzünə üfüqə və üzünə günəşə sarı aparıb. Onun çox gözəl və qeyri-adi məlahətli səsi var. Bu da təsadüfi deyil. Çünki Qorxmaz Abdulla Asəf Zeynallı adına Bakı Musiqi Texnikumunun muğam şöbəsində oxuyub. Onun şirin səsi Qubadlıda, Zəngilanda, Füzulidə, Cəbrayılda çoxlarının yadında qalıb.

İlk baxışdan adama elə gəlir ki, Qorxmaz Abdulla çox qaraqabaq, qaniacı və adama yovuşmaz insandı. Ancaq elə ki, bu ziyalı, bu insan-

la çox yox, yarım saat söhbət edərsən, görürsən ki, onun içi necə işıqla doludur, onun varlığı yumordan və şirinlikdən yoğrulub. Bax, belə insanlarla hara desən getmək olar. Dostluq da eləmək olar, duz-çörək də kəsmək olar...

Qorxmaz Abdulla 35 il qüsursuz olaraq dövlət qulluğunda çalışıb. Müxtəlif fəxri fərmanlar və təşəkkürnamələr alıb. Və onunu üçün ən böyük mükafat yazıçı-publisist kimi qiymətləndirilməyidir. O, Azərbaycan Yazıçılar Birliyinin və Azərbaycan Jurnalistlər Birliyinin üzvüdür. "Araz" ədəbi, "Qızıl qələm", "Həsən bəy Zərdabi", "Şərəf" ali media mükafatlarının laureatıdır və Prezident təqaüdüçüsü olub.

Bu adam nə qədər istedadlıdırsa, nə qədər qabiliyyətlidirsə, bir o qədər sadə və səmimidir. Dağ boyda vətəninəndən didərgin düşüb - Cəbrayılı itirib... doğma kəndini itirib... Amma bu dərdi, bu kədəri heç vaxt qabartmayıb, yurd həsrətini də, vətən dərdini də elə içində çəker və dərdini həmişə gizlədər. Mən dərdini gizlədən adamları qürurlu görmüşəm... vüqarlı görmüşəm... heç kimə əyilmədiyini görmüşəm... Elə uca dağ kimi, uca çinar kimi dayanıb o dərdin qabağında tərpenmir ki, tərpenmir. Və bu dərdli adamlar öz içindəki kədəri, ağır-acını heç vaxt Qorxmaz Abdulla kimi başqasına ötürmür. Əksinə, onlar başqasına sevgi verir, gülüş bəxş edir və onlara qəlbinin işığını ərməğan edir.

Qorxmaz Abdulla, 80 yaşın mübarək! Ay dərdini gizlədən adam, gün o gün olsun ki, bu ağır dərddən çıxasan, 85-i, 90-nı doğma kəndində, doğma Cəbrayılında qeyd edərsən və səni sevənlər də yığışa masanın ətrafına. Tut arağını demirəm, elə Cəbrayılın buz bulağından su içib sənə can sağlığı arzulayalar. Bir daha 80 yaşın mübarək, qardaş!

Faiq QISMƏTOĞLU